

Er du klædt på til dit arbejdsliv i efteråret?

BOOK ET GRATIS VURDERINGSMØDE

FAST LAVT SALÆR 34.995 INKL. MOMS

Kontakt Peter Kjær

RobinHus
Frederikssund
Slangerup
Stenløse
Ølstykke

Forside (/)

Anmeldelse af Forbrydelsen III

Er der gået for meget Borgen i Forbrydelsen?

Skrevet af

(/Gunhild-Agger)

Gunhild Agger (/Gunhild-Agger)
professor (/Gunhild-Agger)
Aalborg Universitet (/Gunhild-Agger)
30 artikler
0 indlæg

Der er gået spin i mordgåderne i Forbrydelsen III. Mord på en pige og magtspil på Christiansborg er de to temaer, der snor sig ind imellem hinanden i hele forløbet. Men det politiske spor har fået vokseværk siden Forbrydelsen I og II. Spørgsmålet er, om det politiske kvaser den basale krimigåde og den spænding, der er forbundet med den. Er der gået for meget Borgen i Forbrydelsen III? Uanset hvad, så er gensynsglæden stor blandt danskerne. Sarah Lund og hendes verdensberømte sweater er tilsyneladende noget af det mest interessante, danskerne kan tænke sig at bruge søndag aften på.

Er du klædt på til dit arbejdsliv i efteråret?

Optakten til Forbrydelsen III var rå. Ved første blik var det usikkert, om det handlede om sex eller vold. Hurtigt blev det klart, at det var det sidste. Og at der ikke bare var tale om vold, men snarere

nedslagting. Det rungede under menneskejagten på skibet. Lyddesignet betyder meget i en serie, der er så visuelt mørklagt som Forbrydelsen, og her emmede det af ekkolyd. Dette blev senere fulgt op i havnens lagerrum. Den metalliske lyd indgik tilsvarende i det forladte bådebyggeri i Vestjylland, hvor vores velkendte efterforsker og gennemgående figur, vicekriminalkommissær Sarah Lund (som særvanligt spillet af Sofie Gråbøl), og hendes nye makker Matthias Borch (Nikolaj Lie Kaas) fra PET blev lukket inde. Også på Retsmedicinsk Institut (afsnit 4) og de hjemløses tilholdssted i København runger tomheden (afsnit 6 og 7).

Statsministeren er kommet på dybt vand i Forbrydelsen III

At havne, fragtskibe og containere er velegnede som arnested for forbrydelser har vi lært i *The Wire*, og det er den lære, der effektivt omsættes i *Forbrydelsen III*, der fokuserer på transittens rum. Første location – det menneskeforladte, godstømte, udrangerede fragtskib – passede uhyggeligt godt til drabets modus og satte stemningen for resten. At det handlede om noget elementært, blev angivet af det nøgne menneske. At handlingen eller det kompleks af handlinger, drabene på skibet hang sammen med, havde mytiske dimensioner, blev indvarslet af skibets navn: Medea.

Medea

I græsk mytologi er Medea barnebarn af solguden Helios. Hun er en kvinde med særlig styrke og trolddomskræfter. I Euripides' tragedie *Medea* (opført 431 f. Kr.) skifter hun status. Her ægter Medea den græske helt Jason og opgiver sin egen familie og sit land for at følge ham. Men da han svigter hende til fordel for et politisk opportunt parti med kong Kreons datter, bliver hun dybt krænket. Først forgifter hun hans kommende brud, og derefter tager hun en grusom hævn over både ham, sig selv og resultatet af deres samliv: Hun slår deres to fælles børn ihjel.

Hvordan forbrydelserne i *Forbrydelsen III* hænger sammen med myten om Medea, er endnu dunkelt. Foreløbig kan vi konstatere, at der foreligger en ikke særlig lykkelig skilsmisse mellem de to ægtefæller Robert og Maja Zeuthen (Anders W. Berthelsen og Helle Fragralid). Han er 3. generations skibsreder i koncernen Zeeland, i strid med hovedparten af sin bestyrelse, fordi han angiveligt af nationale grunde nægter at udflytte virksomheden til mere lukrative lande. Maja Zeuthen er læge og har det sidste årstid mod Roberts ønske og vilje levet sammen med børnelægen Carsten. Vi har altså et trekantsforhold kørende.

Kløften er dyb mellem Robert og Maja Zeuthen, forældrene til den bortførte Emilie

At forholdet mellem Robert og Maja Zeuthen er anspændt, fremgår med al tydelighed af deres irritable adfærd og uhensigtsmæssige kommunikation – og af børnenes negative reaktioner på situationen efter skilsmissen. Emilie og Carl har skaffet sig et fristed, som de voksne ikke kender oppe på loftet, og helt i tråd med transit-temaet har de døbt det ”Mellemmrummet”. Emilie er begyndt at være indesluttet og har endvidere fået sig en ukendt ”ven”, som har foræret hende en iPad, og som hun snakker kattekillinger med på Facebook. Alt imens de voksne tror, at hun er for lille til at have en profil. Medea-referencen kan helt banalt forstås som et symbolsk udsagn om, at børnene er ofre i forældrenes strid. Det kan også have videre implikationer.

To begyndelser

Men som i de andre to dele af Forbrydelsen er der to begyndelser. Den ene er eftertrykkeligt placeret på fragtskibet Medea. Efterhånden som denne del af plottet udvikler sig, erfarer vi, at det i bund og grund har forbindelsestråde til en gammel sag. Fra fragtskibet fører der spor til vicesstatsadvokaten, og fra ham til en sømand, der ønskede at ændre sit vidneudsagn i en officielt henlagt sag om en ung pige, Louise, der døde i et vestjysk udkantsområde. Officielt begik hun selvmord, men reelt blev hun tortureret, voldtaget og dræbt. At den del, der vedrører almindelige sømænd, har forgreninger ind i den store multinationale koncern, Zeeland, der ejer fragtskibet, og dermed samfundets øverste lag, inkarneret af Zeuthen-familien, bliver hurtigt klart. Spørgsmålet er blot hvordan.

Forbrydelsen III starter på havnen med et drab, men også på Christiansborg. De to temaer bliver hurtigt flettet sammen

Den anden begyndelse foregår på Christiansborg. I modsætning til, hvad der var tilfældet i Forbrydelsen I fra 2007 og Forbrydelsen II fra 2009, er Danmark 2012 et samfund i krise. Statsminister Christian Kamper, formand for partiet med det ikke uaktuelle navn Det nye Liberale (Olav Johannesen), har udskrevet valg. Mottoet for valgkampagnen står på kampagnebussen, som vi ser i afsnit 3 og

lyder: "Vi må alle bidrage". Også her er der ekkolyd – fra den valgkamp, der blev ført af de liberale partier i 2011. Der er skred i alle alliancer, og de politiske muligheder står skiftevist åbne og lukker sig. Det bemærkelsesværdige er, at det sker i takt med statsministerens håndtering af en sag, der egentlig ikke har noget med valget at gøre – bortførelsen af Robert og Maja Zeuthens datter Emilie.

Det viser sig hurtigt, at det har det alligevel. Robert Zeuthen er den mand, der skal redde Danmarks økonomi, og han står som garant for regeringens økonomiske krisehåndtering. Hvis den outsourcing bliver gennemført, som hans bestyrelse går ind for som den mest rentable strategi rent forretningsmæssigt, er det ikke kun det gamle firmas arving Robert Zeuthen, der er færdig. Statsminister Christian Kamper og hans kriseplan vil ryge med i købet. Derfor er det afgørende for statsministeren at demonstrere evne til krisehåndtering og lederegenskaber i forbindelse med den konkrete bortførelsessag.

Politik og forbrydelse: 1, 2, 3

Sammenfletningen af krimigenren med det politiske drama begyndte i Forbrydelsen I med det lokalpolitiske borgmestervalg i København. Også her var der kampagnebiler og spindoktorer involveret. Også her var der personlige kriser og skeletter i skabene hos politikerne. Og følgelig var det også her vanskeligt at kortlægge de enkelte politikeres færden på de kriminelle tidspunkter, hvilket bevirkede, at plottet hele tiden kunne tage nye, uforudsete vendinger. Der var hensyn og misforståede hensyn, der var småløgne og bortforklaringer, tiltro og svigt. Selv om sandsynligheden måske ikke altid kunne stå for en nærmere prøvelse, var det godt tænkt og innovativt i en dansk sammenhæng.

Det viste sig til sidst, at de mange omveje repræsenterede lige så mange blindgyder – Nanna Birk Larsens morder skulle findes i hendes allernærmeste omgivelser. Det var den naive, psykisk ustabile, men dog udspekulerede forbrydertype, der blev udstillet. Det blev effektivt demonstreret, hvordan tilsyneladende uafhængige begivenheder kan komme til at hænge sammen, og hvordan en familievæns hang til at overbeskytte sin ven og velgører ved en lang række tilfælde leverer forbindelsestråde til det, der sker på det politiske niveau.

Danskerne elsker Forbrydelsen og DR's hjemmeside giver mulighed for ekstra fordybelse og gætteleg

I Forbrydelsen II rykkede det politiske drama fra Københavns Rådhus ind på Christiansborg. Her var det justitsministeriet, der stod for skud – i tæt alliance med begivenheder i Afghanistan, hvor et

uopklaret tilfælde af overgreb udløste en sand lavine af mord og lovovertrædelser, denne gang helt tæt på Sarah Lund. Den naive forbryder blev her erstattet af den stadig psykisk afvigende, men raffinerede, planlæggende og højt begavede type – mastermind'en.

Og i Forbrydelsen III er det så selveste statsministeren og hans stab, der er i skudlinjen på det politiske niveau. Tilsvarende er den tragedie, der udspillede sig i en ganske almindelig flyttemandsfamilie midt i København, flyttet ud i den splittede skibsreder- og lægefamilie i de velstående forstæder. Foreløbig som bortførelse, men i virkeligheden med forankring i en anden forbrydelse – overgrebet mod Louise, en pige, som ingen ønskede at tage sig af, en pige, der angiveligt skulle fungere som rollemodel for et plejefamilie-barn, men som i stedet endte på bunden af en vestjysk havn. Så er samfundets bund igen repræsenteret. Men hvad er der sket med forbryderen som type?

Gerningsmand, mastermind og far

Hvem er den maskeklædte person, og er han den ensomme hævner, eller samarbejder han med andre? Vi har set ham, tit i aktion, og vi har hørt hans stemme, der af flere kriminørder er blevet genkendt som den svenske skuespiller Thomas W. Gabrielsens. Blandt de hjemløse er han tilsyneladende kendt som "Kattemanden", og vi ved, at han har brugt kattekillinger, som Emilie er allergisk overfor, som lokkemiddel. Helt uden ressourcer er han ikke, i hvert fald er det imponerende, hvor mange forskellige slags biler han indtil nu har haft adgang til – lastbil, kassevogn, personvogne af forskellig slags, firhjulstrækker. Dertil kommer de både, han benytter. Transport- og transitområdet er øjensynlig hans element.

Måske er han bare ualmindeligt talentfuld til at stjæle sine transportmidler, men det er dog påfaldende, at han også er mere end almindeligt god til at udtænke snørklede, sindrige planer for drab såvel som transport af Emilie, penge, sig selv. Sarah Lund er hans politifavorit – også selv om han flere gange forsøger at dræbe hende og makkeren Matthias Borch, sidst i bådehuset i Vestjylland. Han var hurtig på Retsmedicinsk Institut. Det drab, han iscenesætter på vicesstatsadvokat Schultz, er spektakulært – og helt usandsynligt. At lade en mand falde fra toppen af domhuset ned i døden uden at nogen opdager det, er noget af en bedrift. Alene det at få ham derop...

Gerningsmanden er tilsyneladende drevet af ønsket om hævn over den eller de personer, der er skyld i mishandlingen af og drabet på Louise, og det er han, fordi han er hendes far. Han vil udsætte en anden far, Robert Zeuthen, for samme tabsoplevelse og pinsler, som han selv er gået igennem. Men selv om han er god til at iscenesætte sine egne drab og udtænke logistikken omkring dem, har han på ingen måde gjort sit hjemmearbejde ordentligt før han gik i gang, og derfor kan Sarah Lund – undertiden – nå ham. Han optræder altså ikke helt konsistent både som mastermind og som irrationel.

Modspiller: Sarah Lund

Men heller ikke hans primære modspiller Sarah Lund optræder særlig konsekvent. I begyndelsen var hun bare træt og uoplagt – ikke indstillet på at vise sin gamle energi og indædte råstyrke. I takt med at hun skiftede sweaters, begik hun den ene fejl efter den anden. Hun fravalgte i første del at undersøge det mistænkelige skib

i havnen. Hun blev distraheret af synet af sin søn og hans gravide kæreste og missede derved sin togforbindelse, hvilket måske kunne have forhindret statsadvokatens død. Der ligger ganske mange brikker til hendes fortid, der åbenbart anfægter hende og forhindrer hende i at være fuldt funktionsduelig og opmærksom på de forbrydelser, hun skal opklare. Drabschefen Brix (Morten Suurballe) virkede faktisk mere engageret. Først efterhånden er hun kommet op i omdrejninger, og i afsnit 6 og 7 har hun genoptaget sine gamle karaktertræk: den enøjede og individuelle indsats, ledet af en ufravigelig intuition, parret med en vis empati med gerningsmanden, der også har såret sin sjæl på børnefronten.

Sarah Lund har fået ny sweater og til dels også en ny, træt attitude. Hun kommer dog op i omdrejninger i sidste halvdel af serien

Forbrydelsen, Borgen og Broen

Det var Forbrydelsen I i 2007, der begyndte at sammenkoble politik og forbrydelse. Det politiske drama blev i dansk sammenhæng udviklet i Borgen (2010), så den politiske virkelighed fik sit eget tv-dramatiske kommentarrum. Borgen afstår fra at blande genrerne på samme måde som Forbrydelsen. Men undertiden er det, som om der er gået rigeligt med Borgen i Forbrydelsen III. I hvert fald er det politiske niveaus forviklinger mellem krig og kærlighed ikke altid lige gennemskuelige i forhold til hovedplottet. Det gælder fx hele den private og politiske alliance mellem statsministeren og den kvindelige leder af Centerpartiet. Hvis det endelig skulle være, ville jeg have foretrukket uddybning af det tema, valgkampagnen spiller på: Danmark i finansiell krise og "Vi må alle bidrage".

Tilsvarende er det, som om der i nogen grad er gået Broen i fremstillingen af den skjulte drabsmand og bortfører: desperationen, hævnmotivet, de ekstreme set-ups. Der er rigeligt med overlap for min smag.

Appel

Optaktens blanding af action, stemning og myte indeholdt appel til en hel del segmenter i den danske befolkning. At vi var på plads foran fjernsynet, vidner seertallene om: 1. del havde en rating på 1.678.000, og seerne syntes øjensynligt om, hvad de så: Vurderingen lå på 4,4. Med mindre variationer er disse tal fortsat gennem føljetonens hidtidige liv. Afsnit 7 havde en rating på 1.706.000 og en vurdering på 4,5. Laveste rating havde afsnit 4 med 1.463.000, men vurderingen har konsekvent været 4,4 eller 4,5, hvilket er ekstraordinært højt og i øvrigt ligger helt på linje med Matadors vurdering i indeværende sæson (kilde: TNS Gallup – og

dertil kommer diverse andre syn på DR HD og internettet plus genudsendelser).

Uanset den kritik, man kan rette mod produktionen, har den altså en udformning, der appellerer kraftigt til danskerne. Og ikke kun til os. Som man har kunnet se det sidste halvandet års tid har Forbrydelsen også kvaliteter, der appellerer til et britisk og et amerikansk publikum: Man kan diskutere detaljerne, men det er tv-drama på internationalt niveau.

Læs også anmeldelser af Borgen af Gunhild Agger:

Inside Danish TV's thriller factory

(<https://www.kommunikationsforum.dk/artikler/dansk-tv-dramas-internationale-succes>)

Magtens pris

(<https://www.kommunikationsforum.dk/artikler/anmeldelse-af-tv-serien-borgen>)

Giv din stemme

4,7/5

11 stemmer

KOMMENTARER

0 kommentarer

Sortér efter

Tilføj en kommentar ...

Plugin til Facebook-kommentarer

UDVALGTE JOB (/KOMMUNIKATION-JOB)

(/kommunikation-job/oxfam-ibis-

Presserådgiver

(/kommunikation-job/oxfam-

Frist: 18. august

Miljø- og
Fødevareministeriet
Departementet

(/kommunikation-job/miljo--og-

Kommunikationsrådgiver

(/kommunikation-job/miljo--og-

Frist: 16. august

Miljø- og
Fødevareministeriet
Departementet

(/kommunikation-job/miljo--og-

Presserådgiver

(/kommunikation-job/miljo--

Frist: 16. august

(/kommunikation-job/dlrkreditas-

Studentermedhjælper

(/kommunikation-job/dlrkreditas-

Frist: 10. august

RUDERSDAL
KOMMUNE